

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

DIRECTOR: AUGUST MATONS

Cap del Servei d'Arbres fruiters de la Mancomunitat de Catalunya

COL-LABORADORS

JOAN AGUILÓ :: LISINI ANDREU :: JOAN ANGEL I
GENIS :: JOAN ARUMI :: LLORENC BADELL :: JO-
SEP R. BATALLER :: GUILLEM DE BENAVENT
LEANDRE CERVERA :: ALBERT DANEO :: C. R. DA-
NES I CASABOSCH :: FRANCESC DOU :: M. FAURA
I SANS :: PERE J. GIRONA :: PERE GONZALEZ
LLUIS GUITART :: JOAN GUITERAS :: MANUEL
LLENAS :: PERE J. LLORT :: ARNEST MESTRE
CRISTÓFOL MESTRE :: JAUME NONELL I COMAS
FRANCESC NOVELLAS :: VICENS NUBIOLA :: C. OLI-
VERAS I MASSÓ :: CARLES PI SUÑER :: JAUME
RAVENTÓS :: JOSEP M.ª RENDE :: M. ROSSELL I
VILA :: JOAN SALOM :: JOSEP M.ª SOLER I COLL
SEGIMON VANDRELL :: ERASME D'YMBERT
VALERI SERRA I BOLDU (SECRETARI)

SUMARI

La lluita natural contra la mosca de l'oliva a Catalunya, per *August Matons*.—Una magnífica associació de pagesos, per *R. Sala*.—Notes sobre el conreu d'algunes flors, per *Vicens Nubiola*.—El còlera de l'aviram, II, per *C. R. Danès i Casabosch*.—Sindicats oliaires, federeu-vos!, per *L. A. Lamarca*.—Conclusions adoptades per la Conferència de la lluita contra la mosca de l'oliva.—Comentaris.—Informació oleícola, per *Lisini Andreu*.—Noticiari.—Notes del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya.—Consultori, per *R. S.*

SINDICATS

Agrícoles i Viticultors

**Per a un bon resultat amb vos-
tres compres adopteu per a
vostres vinyes els**

**SULFATADORS I
ENSOFRADORS
VERMOREL I GOBET**

**Dipositari a Espanya
Marques legítimes i acreditades**

■ ■ ■ ■

VICENS VILA CLOSA
(SUCCESSOR DE KEGELS I VILA)

**Maquinària Viti-vinícola : Productes Eno-
lògics : Aparells per a analitzar els vins
Articles per a bodega i de boters**

**Passatge de Gràcia, 88
Direcció telegràfica: KEDEVILA
Telèfon 1338 G.**

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(Societat Anònima) Continuadora de

SERDÀ, ROS I C.^A - Vilafranca del Penedès

AGÈNCIA A BARCELONA : València, 278

PREMSES CONTÍNUES "MABILLE"

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES

PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES

MANGUERES I AIXETES PER A TINES

Instal·lacions modernes per a Cellers Cooperatius

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins

Adobs químics : Sofres i Sulfats

BOMBES

ESPECIALS PER A POU

accionades per cables des de l'exterior : Gran assortit de Bombes de diverses classes

MOTORS ELÈCTRICS

Schneider

Garrigosa, Claverie

i Borrell, s. en c.

Aragó, 177 : BARCELONA

Telèfon 1490 G.

VICENTE FERRER Y C.^A

Ribera, 2, i Comerç, 60, 62 i 64 - Tel. 117 A. i 184 A.

Sucursal: Plaça Catalunya, 12 i 13 - Telèfon 112 A.

Drogues

Perfumeria

Queviures

Pintures

Drogues per a l'agricultura:

Arseniats,

adobs,

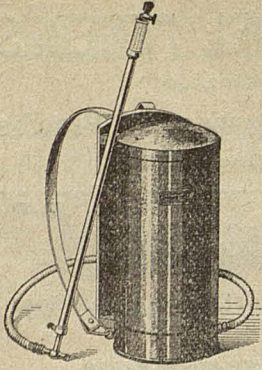
nitrats,

sulfats,

sofres

i altres

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Medalla d'Or
en les Exposicions Universals
Internacionals de Brussel·les
Charleroi, Gand.

Una joia per a l'Agricultura

El pulveritzador belga
«LE RATIONNEL»
(PATENTAT)

L'únic que completa tots els serveis de
l'Agricultor.

Pulveritza a gran pressió, blanqueja cent
metres quadrats en 10 minuts; desinfecta,
renta, rega (raig a quinze metres), etc., etc.

La compressió de l'aire es verifica sols una vegada al dia, obtenint-se en
dos minuts. — No hi ha necessitat de despenjar-lo mai de les espatlles.
No s'embussa.—Especial per a combatre les plagues dels arbres.
Sempre una mà lliure.—No s'espatlla.

Sol·liciti detalls a M. HENING. Consell de Cent, 239. Barcelona

Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat
Parlament, 9
Barcelona

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC
per a tota mena de bestiar

Rendeix la major utilitat
en l'engreix i la producció
de la llet

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** - Fora: **Pessetes 10** - Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0'50**

La lluita natural contra la mosca de l'oliva a Catalunya

AGRICULTURA és, segurament, la revista que més s'ha ocupat de la mosca de l'oliva. Amb molta freqüència, en les seves planes han aparegut notes i articles tractant de la qüestió des dels més variats punts de vista. Això, naturalment, no pot estranyar. La producció oleícola representa una de les més fortes riqueses de la nostra agricultura, i la mosca, que és un flagell terrible, l'anulla gairebé en certes anyades. Per això el seu estudi ens interessa a tots, olivicultors i no olivicultors, com un problema de caràcter nacional. Fins ara, però, hem tractat sempre de la lluita artificial contra la mosca, açò és, de la guerra que pot fer-li el pagès servint-se de matèries que la destrueixin.

Els sistemes de lluita artificial proposats, es funden tots en l'enverinament de la mosca; aprofitant la necessitat que té l'insecte de menjar, l'olivicultor li proporciona aliments (melassa, glucosa, mel, etc.) enverinats. És el mateix procediment seguit per combatre altres insectes.

Però la lluita artificial contra qualsevol insecte, té entre altres, un inconvenient fonamental: el de representar una despesa constant. Cada any el pagès ha d'esmerçar uns cabals per combatre l'insecte perjudicial; malgrat totes les cures, no arriba mai a extingir-lo i sense interrupció es veu obligat a recorre als tractaments que representen una pèrdua de temps, a voltes gravíssima, i una despesa, sovint molt important.

Per això s'ha pensat en la lluita natural. La lluita natural consisteix en encomanar la defensa de les collites atacades a insectes determinats, els quals s'encarreguen d'impedir que l'insecte perjudicial faci mal. Aturen el seu desenrotllament, se'l mengen. Són per tant, una malaltia de l'insecte perjudicial. Per això podem dir que la lluita natural, consisteix en cercar una malaltia de l'insecte perjudicial i en propagar-la després de manera que sigui ben abundant.

Es comprèn de seguida la superioritat de la lluita natural sobre l'artificial. Un cop propagat l'insecte útil, açò és, sostinguda la despesa inicial, no cal ja fer res més. Ell s'encarrega tot sol de defensar les collites sense que el pagès hagi de pensar-hi més. Ultra això, la lluita natural resulta més eficaç; amb els tractaments arriben solament a moderar la gravetat d'una malaltia evitant que faci estralls de consideració; amb la lluita natural, en canvi, arriba a reduir a quantitats pràcticament insignificants el número d'insectes danyosos i per consegüent el mal que poden fer.

En teoria la lluita natural és molt senzilla; l'aplicació, al contrari, presenta dificultats i complicacions no sempre superables.

Cal abans que tot cercar la malaltia de l'insecte perjudicial, la qual pot existir o no, i en cas d'existir, pot ésser una malaltia de caràcter poc greu, incapaç, per tant, de resultar veritablement útil al pagès. I pot donar-se el cas que la malaltia existeixi, però en regions quasi inexplorades o llunyanes on solament la casualitat pot fer-la descobrir.

Malgrat aquestes dificultats la lluita natural ha estat ja aplicada amb èxit difinitiu contra alguns insectes. El senyor Aguiló, ha parlat en aquestes mateixes planes de la lluita contra la *Ycerya purchasi*, mitjançant un coleòpter, el *Novius cardinalis*. El *Novius* menja l'*Ycerya* amb tal voracitat que aquesta és reduïda a quantitats molt petites, i els danys que causa—que sense el *Novius* serien gravíssims—esdevenen insignificants. A les illes Hawai i a Califòrnia són varis els insectes combatuts amb el mateix procediment.

Fa temps que per la mosca de l'oliva s'estudia la possibilitat d'aplicar la lluita natural. Fins ara els estudis realitzats han permès de descobrir insectes paràsits de la mosca a Europa i a Africa. Els paràsits europeus, per raons que no cal ara explicar, representen malalties lleus, i per la destrucció de la mosca es pot confiar solament en els paràsits africans.

En la Conferència celebrada a Madrid el mes passat i de la qual publiquem les conclusions en aquest mateix número, s'ha demanat que els governs dels països olivars intentin conjuntament la importació dels paràsits africans i llur aclimatació i propagació. No sabem si les conclusions de la Conferència seran preses en consideració pels governs interessats en la lluita contra la mosca. Pel que es refereix a Espanya tenim el fàcil pressentiment que no es farà res més que un xic de la vulgar moginganga a la qual estem acostumats.

Sortosament però, abans que es reunís la Conferència, la Mancomunitat tenia en estudi un projecte d'importació dels paràsits del Nord d'Àfrica per temptar d'aclimatar-los al nostre país. El projecte s'ha convertit en realitat i la Mancomunitat, superades algunes dificultats que es presentaven, ha decidit de començar aquest any mateix la importació.

Aviat començarà a arribar de la Tripolitània, l'*Opius concolor*; paràsit de la mosca de l'oliva, expressament recollit per ésser enviat a Catalunya on s'intentarà l'acimatació i la propagació.

No podem preveure el resultat d'aquesta prova. El clima i les condicions de Catalunya poden ésser desfavorables a la vida de l'Opius, però això no es pot conèixer sinó després d'haver repetit durant uns quants anys les proves i solament l'experiència ens ho pot demostrar.

Però hem de fer observar que si l'Opius s'acimata és molt possible que la mosca de l'oliva deixi d'ésser un enemic perillós i entri en el grup dels insectes poc perjudicials.

No volem deixar de remarcar que aquesta nova obra de la Mancomunitat té per tots els catalans una gran significació. La Mancomunitat és el primer govern al món que intenta la lluita contra la mosca. Els altres més poderosos i més rics no l'han iniciada encara, i mols no la iniciaran mai.

Catalunya ha indicat el camí.

AUGUST MATONS

Una magnífica associació de pagesos

AQUESTA associació, o «Sindicat» si voleu, es diu *Sun-Maid Raisin Growers*, o siga colliters de les panses *Sun-Maid*, i és localitzada a Fresno, rica població agrícola de Califòrnia.

Es una associació, que potser ben mirat, més s'assembla a una companyia comercial que no pas a un «Sindicat», del tipus dels que tenim ací.

Tenim, ara en escriure, els estatuts pels quals es regeix aquesta associació. Tractarem de fer-ne comprendre lo més essencial.

Per de prompte, veiem que són molt poc voluminosos, molt menys extensos que els que s'acostumen a veure regint als nostres sindicats. Tant mateix, no deu ésser, però l'extensió dels estatuts allò que pugui fer anar bé un sindicat.

L'associació va quedar constituïda a l'any 1912 amb un capital de 1.000.000 de dòlars dividit en 10.000 accions de 100 dòlars cada una, quedant subscrites a l'acte de constituir-se l'associació 7 accions, indicant-se en l'acte de constitució el nom dels 7 accionistes primers.

Posteriorment, el capital social es va augmentar a 5.000.000 de dòlars dividit en 5.000.000 d'accions d'1 dòlar cada una.

Els fins de l'associació són dedicar-se a la preparació i venda de tota mena de panses, podent per aquest fi fer i pendre totes les actuacions i disposicions que convinguin.

Els estatuts són verament ben senzills.

Una junta directiva de 4 individus, necessàriament accionistes, i elegits per anys en elecció secreta, per la Junta General d'accionistes, podent cada elector, emetre vots segons sigui el nombre d'accions que tingui.

Del cos de la junta directiva, un president, un vicepresident, etc.

Els deures i drets d'aquesta junta directiva, són pràcticament els mateixos que es veuen anotats en qualsevol dels reglaments dels nostres sindicats. Una cosa s'hi nota, però, i és que no esmentem res de lo que fa referència a la direcció immediata de les operacions de l'entitat.

Però, en els estatuts, apareix com a cosa descomptada, el que hi haurà un «Manager» és a dir un gerent, per assumir tota la direcció immediata de l'associació. Sols diuen que aquest gerent serà nomenat per la Junta directiva, i apareix explicat que podrà ésser un estrany del tot al capital de l'associació.

I en tots els estatuts no hi ha un mot referent a si els posseïdors d'accions han d'ésser pagesos productors, o el primer cirabotes de la cantonada.

Fins aquí doncs, i pels estatuts, l'associació a que ens referim té una armassó de companyia purament comercial, i res de cooperativa.

El seu aspecte cooperatiu apareix en l'actuació que porta, i es veuen definides les característiques d'ell, en un document que es diu «Contracte de Collita».

Aquest «Contracte de Collita» com es dedueix pel nom, és un contracte entre l'associació i el colliter, pel qual aquest últim ven a l'associació la collita de les seves panses en les condicions que en el document s'especifiquen.

No hi ha cap obligació per l'accionista de la companyia d'ésser colliter; conseqüentment doncs, aquest contracte de collita és signat pel colliter que vol vendre per medi de l'associació. Senzillament l'associació, com un comprador qualsevol, ha d'anar darrera el colliter a fi de que li vegui la seva collita de panses. I lliga el contracte per medi de dit document.

El «contracte de collita» es fa per duplicat, i autoritzat per notari, amb tots els requisits que la llei requereix.

El mateix redactat (imprès) de les clàusules del contracte, es veu que és fet tenint esment de tots aquells pèls i repèls que caracteritzen aquells documents que s'han fet per a poder esdevenir instruments legals si ve el cas d'haver-ho de fer.

Les característiques determinants d'aquest document són les que segueixen:

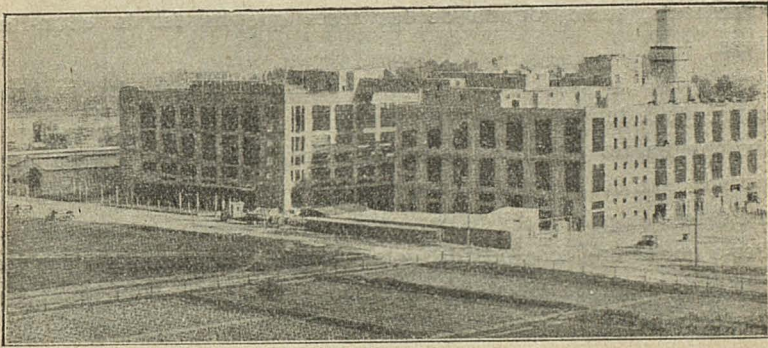
El contracte es fa per varis anys (a l'any 1921 per mor d'una inter-

veació judicial, els contractes s'hagueren de renovar, i el contracte es feia des de l'any 1921 a l'any 1935).

El pagès colliter es compromet a vendre a l'associació, tota o part de la seva collita de panses, indicant-se en quins temps i condicions s'ha de fer l'entrega a l'associació.

L'associació compradora, es compromet en el mateix moment de l'entrega a donar al pagès colliter una prima d'un cèntim de dòlar per lliura de panses entregades, en el cas de que siguin d'extra superior qualitat.

L'associació es compromet a pagar al colliter en el termini de 6 dies després que aquest últim ha entregat les panses, de 3 a 6 cèntims de dòlar per lliura de panses entregades, i segons varietat i qualitat (més avall posaren quin és el preu promig de molts anys ençà per lliura de panses).

Casa fàbrica central

L'associació es compromet a repartir proporcionalment a les aportacions de collita de cada un dels pagesos venedors, i això tan bon punt s'hagi clos l'any econòmic de l'associació (és des de l'1 de setembre al 31 d'agost de l'any següent) el remanent líquid de les vendes de la collita de panses aportades, (aquí apareix el caire cooperatiu de l'associació). S'especifica que el líquid serà la diferència que hi hagi entre les entrades (més les possibles existències en magatzem) i tota mena de despeses d'actuació més lo que representi el pagament del 8 % d'interessos al capital social.

La collita aportada, una volta queda anotada la seva qualitat a l'ésser rebuda per l'associació es compromet a no operar en altres panses que les que siguin aportades en les condicions del contracte.

El pagès venedor s'obliga a pagar a l'associació a tall d'indemnització, 3 cèntims de dòlar per lliura de panses contractades, que deixi d'entregar-li per vendre-les a un altre, i l'associació es reserva el dret d'exigir per la força la collita contractada.

Lo mateix l'associació que el pagès venedor es reserven el dret de rescindir el contracte, sols avisant-ho per escrit a la part contrària interessada, en períodes fixes cada dos anys, alternant els períodes entre l'associació, i el pagès contractant.

El contracte el firma també el propietari de la terra, en el cas que aquest no siga el mateix colliter.

(Sols en una part del contracte es veu una mica de relació entre el capital social i el colliter. És quant s'especifica que, si vol el colliter, la part proporcional del líquid que de l'actuació de l'associació li pertoqui la pot exigir en accions; però encara sols en una proporció determinada a les aportacions de collita).

Ve't aquí lo que és l'associació, i com aquesta n'hi ha alguna altra de les associacions de colliters de Califòrnia.

I amb aquesta organització social ben diferent de lo que són els nostres Sindicats, veieu alguna de les coses que ha fet la «Sun-Raisin Growers».

L'associació ha estabilitzat els preus i els ha fet més alts, en benefici per consegüent del productor.

Això ho ha fet per medi de la seva organització que li ha permès seguir uns mètodes de comerç, seriosíssims i moderns, i controlant pràcticament tota la producció de panses.

(Per a no fer una cosa pesada, sols donem xifres referents a dos menes de panses, que són les varietats més en boga en el productor; però és una expressió de lo que ha passat amb altres varietats).

Any	Producció total del país Tones	Quantitat operada per l'associació Tones	Preu per tona pagada al productor	
			Moscatell \$	Thompsons (1) \$
Promig d'anys				
1909 - 1910				
1911 - 1912			56'25	69'40
—			—	—
1913	66,000	59,770	69'30	78'28
1914	91,000	73,600	66'26	92'50
1915	128,000	98,405	72'72	99'67
1916	132,000	105,100	84'18	131'51
1917	163,000	127,000	97'04	137'73
1918	167,000	149,710	105'40	137'89
1919	182,600	159,260	207'68	239'97
1920	173,500	152,499	223'05	295'45
1921	145,400	123,643	142'58	167'77

Com es veu hi ha des del començament de l'actuació de l'associació, una ferma i marcada tendència a la puja. Solament en els tres últims

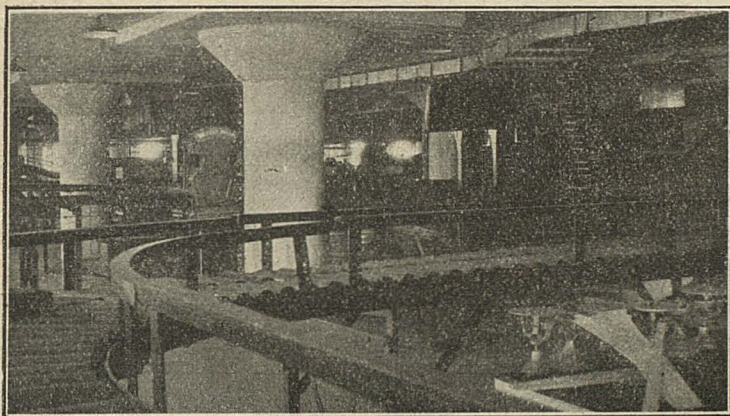
(1) El Thompsons és un cep, que deu ésser el que en català es diu Sultanina, i els castellans «albilló de Toro».

anys anotats s'hi veu un desordre. Es veu en 1919 y 1920 el màxim inflament derivat de la guerra, i en el any 1921 ja les conseqüències de la sobtada crisi de la post-guerra. (1).

De l'any 1913 a l'actualitat es veu la producció total del país gairebé triplicada.

L'associació més que ningú més, és la que ha fet que aquest ràpid augment de producció en aquest article no hagi anat acompanyat d'un esclafament de preus degut a manca de consum, cosa que fatalment hauria reportat un endarreriment en la indústria de les panses.

Ha pogut fer això fent ús de la tècnica de comerç americana; i així és que ha establert les cases necessàries per a fer ben a comodo la preparació de les panses per a posar-les al mercat. Poseeix unes 25 cases, i en

Secció d'encaixament de la casa central (Fot. de l'autor)

té unes 15 d'arrendades, totes per a fer les operacions de preparació de les panses per al mercat, i són escampades per les diferents seccions productores de Califòrnia.

Ha inventat (els tècnics que tenen per a cuidar de la fabricació) nous aparells i màquines per a preparar de noves maneres, i millor. Aquest utilatge ha culminat en la casa obrador-magatzem central de Fresno. Es valora la casa en sobre 2 milions de dòlars; quan treballa a tota capacitat hi ha almenys uns 1,500 obrers, i en 8 hores poden preparar i preparen les panses per a despatxar 20 vagons. És una instal·lació, creiem, la major que existeix per a tractar fruita seca.

Ha organitzat la venda, i la propaganda de la manera que és clàssic en els americans.

Estant en la seva oficina central ens explicaren un poc de com tenen

(1) La tona d'ells és de 2,240 lliures. Vegi's doncs que els avenços als 6 dies d'entrega de collita, gairebé pugen el valor total.

organitzada la venda pels Estats Units. És una cosa magnífica.

Fa la venda directa, és dir, sols a través d'organitzacions pròpies. Així és que per a la venda a l'estranger, té establertes agències a tot arreu on creu que el consum és prou important per a tenir-hi tals despeses. Així, ací a Europa té agències a Londres, i a Amsterdam.

Ne té moltes a l'Extrem Orient, i a l'Amèrica del Sud, on sap que s'hi pot vendre molta quantitat d'aquest producte.

Veieu lo que pot fer l'associació. És copiat de la relació de l'any econòmic 1921-22, tal com l'exposa el gerent de l'associació F. L. Seymour en el número del passat gener de l'«Associated Grower» el periòdic editat per la mateixa associació.

En el dit exercici, el total dels ingressos fets per l'associació és de 33.870.141'34 \$

De les partides que formen aquest total en copiem tres per ser les més interessants.

Valor de les vendes de panses efectuades per la companyia : 33.752,332'35 dòlars.

Valor de multes pagades pels pagesos per incompliment de contracte : 11.022'69 dòlars.

Valor de llavors i cues de les panses (tretes de les panses, i venudes per separat): 40.052'30 dòlars.

I diu el gerent en la Memòria de la gestió econòmica de l'associació :

«En entrar al 1922 tenim 70,000 tones de panses, part d'elles compromeses, i degut a la general crisi econòmica, van començar a venir de part dels consumidors rescisions de contractes, i lletres retornades per no poder pagar...

Fou això tan general, que vàrem creure que el portar la qüestió als tribunals, i resoldre-ho a les males seria d'un desastrós efecte desmoralitzador... Els botiguers en aquest moment estaven plens de gènere. Vèiem que no podíem deixar el gènere en els nostres magatzems, cosa que ens reportaria la incapacitat per a pagar part de la collita als colliters sis dies després de deixar-la en els nostres magatzems».

S'emprengué una forta i ben dirigida campanya d'anunci, i propaganda.

I segueix dient el gerent, Mr. Seymour «en acabar l'any 1922 havíem venut 20,000 tones més que no pas l'any anterior...»

Se veu en tot, que saben fer les coses. Aquest gerent no deu ésser un pagès ni cosa semblant, sinó que deu ésser un comerciant espavilat al qual se li don un gros sou per a que porti el seus coneixements comercials al servei de l'associació de pagesos, que saben produir, però no saben vendre.

R. SALA

Notes sobre el conreu d'algunes flors

Vós, que estimeu les flors i us dirigiu al consultori fent preguntes una mica confoses, què voleu? Creu que teniu una ginestera de flor groga i vermella (on hi veieu una flor patriòtica) i voldrieu saber com es reproduïx? Agrairieu que se us respongués si les gardènies i les camèlies tenen el mateix conreu que les azalees i com es reproduïxen les dues primeres?

Anem a pams. La ginestera, o com vós dieu el ginestó, a que us referiu, pels colors que tenen les seves flors bé podria ésser la *genista scoparia Andreana* o la *genista Butterfly*, varietats de l'Andreana.

Això ho dic per situar-nos. Teniu un viu interès, dieu, en tenir mantes plantes d'aquest ginestó del que ja teniu un exemplar i per això demaneu com es reproduïx ja que ni semblant llavor ni fent esqueixos heu lograt reproduir-lo.

La reproducció i multiplicació (que són dues coses diferents) de les plantes, no sempre és bufar i fer ampolles, com us ho prova el poc èxit que heu tingut en les vostres tentatives.

Quantes vegades a l'amic que demana un esqueix (abusant de la paraula i mai de l'amistat) de tota mena de planta li hem dit que el millor que podia fer era anar a casa el jardiner a comprar una planta feta!

No és que sigui una cosa molt difícil el reproduir i multiplicar plantes però per fer-ho es necessita algun coneixement i s'ha de tenir present que n'hi han algunes que la seva propagació no és tant fàcil com sembla, apartant-se per causes diferents de la majoria.

Dieu que heu provat de sembrar. La sembra és una fase del veritable procés de reproducció de les plantes. Tots els altres procediments, esqueix, estaca, capficat, empelt, etc., són procediments asexuals i per tant ja no els podem anomenar de reproducció sinó de multiplicació.

Per la sembra obtenim un individu nou que serà bo o dolent (no podem respondre de qui eren els seus pares i ascendents) pels procediments de multiplicació no fem un individu nou sinó que continuem la vida d'un individu amb llurs caràcters definits. Un tros d'un vegetal el posem a terra perquè arrel·li o sobre un altre perquè es soldi, però el tros al desenrotllar-se continuarà els caràcters estimats, perquè continua el mateix individu d'on és va treure el tros.

Així quedem en que encara que haguessú fet grillar la llavor de la vostra ginestera i obtingut altres plantes, potser les flors que haurieu fet serien totes grogues i no grogues i vermelles com desitjaveu.

La manera de multiplicar la vostra ginestera és empeltar-la sobre una tija de *Cytisus Laburnum*, planta lleguminosa que fa un raïm de flor groga i una fulla composta de tres foliols, que crec que en espanyol en diuen *lluvia de oro*.

Per aquest procediment obtindreu una planta que tindrà al peu de *Cytisus* i farà les flors de la ginestera que desitgeu.

Ara, desitgeu saber si les camèlies i gardènies tenen un conreu per l'estil de les azalees i com es reproduueixen. Això vol dir que ja coneixeu el conreu de les azalees.

Us faré cinc cèntims del conreu d'aquestes dues plantes i de la seva manera de reproducció i multiplicació, repetint-vos ací allò de que moltes plantes és millor comprar-les al jardiner, sobretot quan es tracta de multiplicacions d'alguna dificultat ja que fins dins dels jardiners hi ha especialistes de cada conreu, i moltes d'elles, l'azalea, el rhodadendron, vénen totes de l'estranger, es veuen florides ací i per desconeixement del conreu es moren. I tanta afició que hi ha a França i a Bèlgica!

La camèlia, doncs, vé del Japó i va ésser introduïda a Europa en 1739 per Cameli, però era una varietat senzilla que avui sols es fa servir per a empeltar-hi sobre les altres varietats.

Quasi totes les varietats actuals han sortit de la camèlia del Japó i necessiten per viure una temperatura una mica elevada, en els països nòrdics la tenen dintre vidre, o tot el més, conreada en caixes, les treuen a fora els mesos en que la temperatura s'apuja.

Ací no hi ha necessitat d'aquestes cures, però s'han de tenir present per no tenir-les en llocs massa freds.

Les camèlies volen una terra de bruc o si no se'n té, de castanyer, barrejant-hi un terç de sorra de riera que donarà frescor a les arrels.

Soporten perfectament la poda, feta després de la florida i abans del començament de la nova brotada, essent la forma piramidal la més convenient.

És convenient regar amb aigua de pluja, regant abundantment de dalt a baix per a mullar les fulles, per a rentar-les de la pols que la perjudica, i sobre tot, fer-ho en el moment de la florida per a mantenir una humitat constant, podent-se evitar d'aquesta manera la caiguda prematura de les poncelles de flor.

A l'estiu s'han de tenir sota el sol-i-ombra o ombracle, podent dir que el lloc on es tenen les camèlies ha d'ésser, demés, airejat i humit.

Les camèlies es poden reproduir per sembra i multiplicar per estaques, capficat i empelt.

Es sembra en terrines plenes de terra de bruc passada pel sedàs i moltes vegades les granes no grillen al primer any sinó al segon. Es reproduueix així per l'obtenció de peus per a empeltar.

L'estaca es fa de brots de l'any anterior de deu a quinze centímetres de llargada, posades en terrines plenes de terra de bruc ben purgada, plantades ben juntes. Les terrines així arreglades es posen en un lloc a exposició nord als mesos d'agost-juliol.

Sobre la terra s'hi posa una campana de vidre. Abans de la tardor ja seran arrelades; aquest procediment també és per a fer peus destinats a ésser empeltats i les estaques són tretes de camèlies que fan les flors senzilles.

El capficat es fa en abril-maig, fent una incisió en el lloc enterrat, que és on treurà les arrels. El capficat es fa en exposició nord.

L'empelt és el procediment de multiplicació destinat a propagar les varietats. Es poden fer empelts de costat, en placatge i per aproximació.

La gardènia, olorosa, vol una terra lleugera i substanciosa, estar a mitja ombra i es multiplica a l'hivern per estaques posades en testets sobre campana de vidre, les varietats a flor doble s'empelten sobre l'espècie a flors simple feta de llavor.

VICENS NUBIOLA

Professor de Floricultura
de l'Escola Superior dels Bells Oficis

El còlera de l'aviram

II

PROFILAXIS.—La profilaxis és l'ordenació de treballs per a defensar l'aviram de la malura, i no cal dir que sobre ésser la més segura és la més important per al criador d'animals de corral.

Un galliner pot trobar-se en perill d'estar infectat, o sigui de patir la malura, o bé, que en el galliner ja hi hagin uns quants caps malalts. En el primer cas, sobretot si la malura produeix estrall en el poble o comarca, es començarà per afegir un desinfectant a l'aigua de l'abeurador, per exemple el sulfumant (una cullerada per dos litres); es procurarà no ficar al galliner cap animal novell o acabat de comprar sense una observació de deu dies en lloc separat; si es posa malaltís un cap, se'l treurà tot seguit i es tractarà de cercar quina sia la causa de llur malaltia; no es compraran menjars per a l'aviram en comarques infestades; i no es permetrà l'entrada al galliner de persones, coloms i gossos de fora de la masia; dues vegades a la setmana es farà la següent desinfecció.

Gratar i fregar les parets, menjadors, saltadors, ponadors, etc.: Si

el sòl és enrajolat es fregarà amb sulfumant, si és de terra es picarà llevant una fondària de tres centímetres i la terra es recollirà en piles cremant-la. Les parets, sòl, sostre i els objectes que es trobin dintre el galliner es ruixaran amb la màquina de sulfatar les vinyes (bombes pulveritzadores) plena d'una solució desinfectant (Lisol, Creolina, Zotal, Sanitas, etc., etc.) i quan estigui eixut s'hi posarà altra volta l'aviram.

Si l'aviram està amalurada, es deu separar tot seguit els caps sans per a tenir-los en observació i es procurarà saber pel veterinari, per les senyals esmentades abans o pels Serveis de Ramaderia, quina és la malaltia que pateixen les gallines.

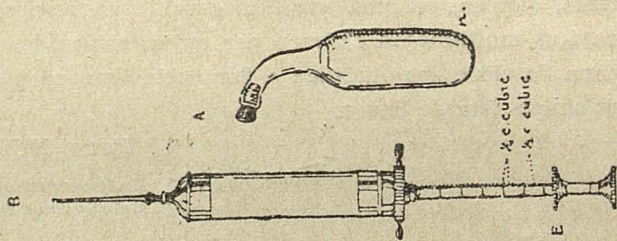

Fig. 1.—A. El tub de vacuna que va tapat amb una barreta de goma deu treure's estirant com si es desenrosqués. Té de guardar-se en un lloc fresc i fosc.

B.—Xeringueta de vacunar amb l'agulla enxufada; vegi's l'èmbol amb les divisions. Si la rodeta E que puja i baixa es fixa a mig èmbol la dosi serà de $\frac{1}{2}$ centímetre cúbic. Si la rodeta es fixa a la llargada de dues divisions i mitja, la dosi serà de $\frac{3}{4}$ de centímetre cúbic.

Si és el còlera, es mataran tots els caps emmalaltits de dies i es cremaran els cadàvers. Les bèsties que estiguin malaltes de pocs dies se les injectarà de sèrum.

No obstant, la desinfecció deu fer-se sempre tal com resta explicat.

Tant els caps d'un galliner amalurat que resten sans com els caps d'un galliner lliure de matura existent en la comarca deu procurar-se sens perdre temps posar-ls-hi la vacuna, que n'és l'únic tractament positiu i recomanable.

VACUNACIÓ.—La vacuna la remetent tots els Laboratoris dins un tub de vidre (fig. 1-A) amb un xic de colze en un extrem. Abans d'obrir-lo deu xarbotar-se per a dissoldre el pòsit. Hi han tubs que són tapats amb una barreta de goma, però altres són sense obertura i llavors amb una lima es fa un sec circular a la punta del colze i mitjançant un petit cop cap un disc de vidre restant obert el tub per a començar a vacunar la ramada tot seguit. El tub obert no es pot guardar més de

dues hores i per tant essent un perill sa conservació, després de la vacunació es llença al foc per ésser destruïda.

Si la vacuna s'hagués de guardar es tindrà en un lloc fresc i fosc; no obstant, solament es serva pocs dies.

Xeringueta d'injeccions.—Es compra una xeringueta com la de la figura 1, B, de 1 centímetre cúbic de cabuda, i amb l'arbre de l'èmbol graduat amb números.

Es preferible utilitzar agulles fines per tal de no fer el forat de la pell massa gros. La xeringueta deu bullir-se amb aigua cada cop de servir (després de vacunar tots els animals).

El qui no sigui pràctic en manejar la xeringueta és preferible s'asatgi en donar injeccions d'aigua bullida i freda a un animal dòcil.

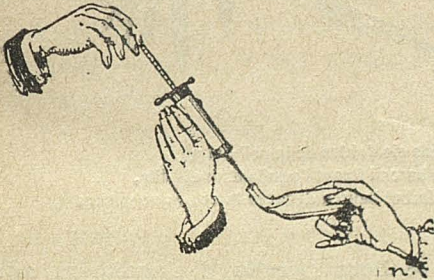

Fig. 2.—Sens mica d'aire dins la xeringueta es col·loca la punta de l'agulla dins el líquid (vacuna) i es xucla estirant poc a poc l'èmbol.

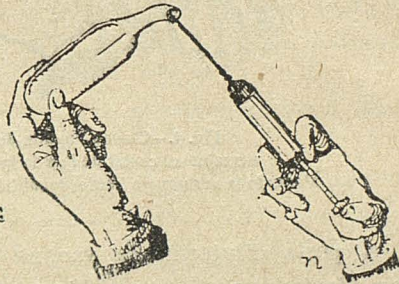

Fig. 3.—Si alguna bombolla d'aire ha entrat dins la xeringueta a l'hora de la vacuna, en aquesta posició pot treure's empenyent un xic l'èmbol.

La xeringa s'omple: treient el fil-ferro de dins l'agulla, enxufant aquesta a la xeringa, introduint la punta de l'agulla dins el tub de vidre (fig. 2) de la vacuna i estirant amb molta cura l'arbre de l'èmbol; si hi entrés un xic d'aire (bambolla dins la xeringueta) es treu com senyala la figura 3.

Un xic d'esperit de vi i una bola de cotó ens servirà per a netejar la pell del lloc on s'ha d'injectar la vacuna.

Pràctica de la vacunació.—Una persona que ens ajudi a vacunar agafa i sosté la gallina, oca, colom, etc., com es veu en la fig. 4, i en aquesta posició s'arrenca la ploma en un rotllo al pit d'un centímetre (qualsevol costat de l'os de la barca), es frega la pell amb el cotó mullat d'esperit de vi i s'espera un minut per a donar temps s'esbravi l'esperit, es dona un pessic a la pell i entre els dobles del pessic es punxa i col·loca l'agulla que serà sostinguda amb els dits de la mà esquerra,

després s'enchufa la xeringa i empenyent l'èmbol s'injecta la vacuna. Per a midar la quantitat de vacuna injectable a un cap d'aviram deu fer-se rodar el disc graduador fins el número assenyalat en l'arbre de l'èmbol. La quantitat de vacuna és diferent segons cada marca o Laboratori preparador (vegi's nota).

Fig. 4.—Claveu l'agulla dins els dobles de la pell del pit, a qualsevol costat de l'os de la barca i fixant l'agulla amb els dits, s'enchufa la xeringueta i empenyent l'èmbol haureu de nat la injecció que vacuna.

A posta d'injectar la vacuna es lleva l'agulla, i s'agafa un altre cap d'aviram per a repetir la mateixa operació, no oblidant de baixar la rodeta que dona la mida de la vacuna per injectar.

C. R. DANÈS I CASABOSCH

Tècnic clínic dels Serveis de Ramaderia

Les vacunes contra el còlera de les gallines es poden trobar a:

Institut Pasteur, de París.—Representant i dipositari a Barcelona: Dr. M. Dosset, Rambla de Catalunya, 89, 2. on, al preu de 3'50 ptes. un tub per 12 caps. La dosi és de un centímetre cúbic injectat una sola vegada. La immunitat a l'aviram dura un any.

Institut F. L. W. Gans. Oberurse (Alemanya).—Sols té un sèrum, la immunitat del qual no dura més que 20 dies, al preu de uns 0'15 cèntims per cap d'aviram, però si el sèrum s'injecta a doble dosi (com a curatiu) és al preu de uns 0'30 cèntims per cap.

No guardeu els vostres diners, com feien els vostres vells, dins d'una calça amagada en les màrfeques o sota d'una rajola: porteu-los a la Caixa rural. Us donaran un interès i al mateix temps, posant-los en circulació, permetreu que s'en puguin servir els companys necessitats.

Sindicats oliaires, federeu-vos!

A En Cosme Capdevila, President del Sindicat Agrícola d'Albi.

Els sindicats oliaires tenen dues missions principals: *La primera* fer l'elaboració de l'oli de la millor manera possible per arribar a obtenir un producte la qualitat del qual en relació a les olives que es treballin, estigui en igualtat al menys, amb les que s'obtenen en la comarca en la qual el sindicat actúa.

Aquest objecte l'han conseguit, i podem dir sense por d'equivocar-nos, que els sindicats obtenen l'oli tan bé o millor com el del moliner més escrupulós. No pot ser d'altra manera ja que tenen la maquinària més adequada possible, el fruit arriba al molí tal com s'acaba de collir, cosa que un moliner rara vegada pot obtindre.

La segona, col·locar de la millor manera el producte obtingut, procurant obtenir el preu més alt possible.

Això sembla que no hagi estat cosa difícil; els nostres sindicats sempre venen amb més aventatge que els petits moliners; però per això no cal suar gaire, car hem començat dient que tenen l'oli millor que els altres, i per tant és de raó que se'ls aprecii més llur producte.

Però amb això no podem pas contentar-nos; el sindicat ha d'anar més lluny, ha d'anar a vendre el seu oli, o els seus productes, el més aprop possible del consumidor i no ha de contentar-se fins que ho faci directament. És aquesta la única manera que l'agricultor tindria ben pagats les seves suors.

Ja hem vist, que algun sindicat ha intentat aproximar-se al consumidor, però per desgràcia ha tingut de desistir unes vegades per manca de crèdit comercial, altres per la preparació o la presentació del producte i altres perquè l'han estafat. Això l'ha obligat a continuar com abans venent a un intermediari per que aquest i la cadena que els altres fan (puix no és per una sola mà que passa l'oli abans no va del molí al consumidor) puguin aprofitar-se de les seves ganàncies.

Per a vendre els productes ben venuts, no cal més que organitzar un sindicat igual que si fos una casa comercial; més aquesta organització, en referir-nos a l'oli, és una mica difícil perquè calen elements

ZOOLYSINE, poderós desinfectant i agent terapèutic d'ús en Veterinària. Específic contra la Glossopeda, mal roig, còlera de l'aviram, etc.

que tenen que sostenir-se tot un any, en especial la clientela a la qual s'ha de servir l'oli sempre igual. Només per a fer això ja es pot comprendre l'esforç que es tindria de fer si una entitat tingués que guardar l'oli produït fins a l'altre collita. Naturalment si no es pot sostindre una clientela tot un any, de què servirien útils per a preparar-ho, els envasos per a transportar-ho, etc., etc.; seria una càrrega grossa que gravaria continuament els cabals de l'associació.

I per treballar sol una temporada a l'any, tampoc es trobaria el personal adequat, ni als consumidors es trobarien representants si no tinguessin el convenciment que estaven capacitats per a oferir a l'època que fos de l'any.

Un sens fi de *peròs* es trobarien treballant un sindicat sol, *peros* que es podrien tornar en res si es fes una federació entre varis sindicats, perquè aleshores havent de col·locar l'oli de tots els federats, es pot donar a la clientela un tipus sempre constant i servir-la en tot temps car es podrien tindre tots els atuells necessaris per a preparar bé l'oli, com són els filtres més moderns i inclús si fos indispensable una instal·lació de refinació pels anys en els quals per l'atac de la mosca els olis fossin de qualitat inferior. I com es podria disposar de mitjans econòmics amb amplitud es podria guardar l'oli fins a vigílies de la nova campanya i es podrien donar crèdits als clients solvents. La federació substituiria amb aventatge al comerciant arribant amb benefici pels pagesos en ella agrupats.

Però, si es constitueix una federació cal anar amb compte sobretot a la seva constitució per arreglar-la de tal manera que la seva actuació sigui un èxit.

Per exemple: no podria pas el primer any d'actuació, vendre tot l'oli produït pels federats; per tant ja des de son principi hauria de tenir certa autonomia perquè no fos una esclava dels sindicats, sinó que, tot al contrari, ella pogués obrar amb tanta llibertat com si verdaderament fos un comerciant i no la federació qui comprés l'oli.

L'ideal d'una federació entre sindicats oliaires al meu entendre seria una organització integrada pel major nombre d'entitats que li donguessin l'oli perquè ella el vengués per compte d'ells, cobrant una certa quantitat per les despeses que la venda li ocasionés, i deixant tot el marge de benefici pel sindicat propietari de cada partida d'oli. Això però en la pràctica no seria pas possible i és per això que en el nostre cas aconsellaríem fer una federació que essent cos i ànima dels sindicats pogués obrar com si fos un comerciant.

La federació compraria l'oli als seus associats pagant-los al preu que verdaderament valgués en plaça i el destinaria on ho tingués per convenient, i a l'acabar l'any faria el balanç i els beneficis es destinarien,

part a prorratèig entre l'oli comprat als associats, destinant l'altra part a ço que acordés o senyalessin els estatuts socials.

Perquè si per un cas com passaria cada any en temps de campanya, es trobés la federació que les necessitats de venda de llurs associats fossin més grosses que les seves forces financeres, pugués parar les compres, facultant als que tinguessin precisió de vendre a fer-ho directament.

De capital, no se'n necessitaria tant com a primera vista es creu, perquè si bé són molts els mils o cents de mils quilos d'oli que produeixen tots els sindicats, no tots tenen la precisió de vendre a un temps, sinó que la venda es fa escalonada durant l'any, ço que facilita la seva reducció a un mínimum. Es necessitaria solament el capital per a cobrir en part el valor de les existències que la federació o agrupació tingués comprades, per l'oli venut a plaç. L'oli que tinguéssim en viatge per mar, no ens distreuria gens de capital, perquè una vegada posada la mercaderia al ferrocarril o al vaixell, es tenen diners, descomptant els documents als bancs en els quals la federació tindria crèdit ja que de sobres li donarien si des del primer moment es veïés que era una entitat forta i amb ganes de treballar.

Beneficis: si es treballés bé és segur que als menys s'obtidrien els que obté tot comerciant i encara més perquè una federació ben organitzada, es lliuraria de moltes càrregues que el comerciant té que pagar; de moment li portaríem aventatge amb els beneficis que dona la llei de sindicats i és segur que ens treuríem d'entre mig una sèrie de gent, comissionistes, corredors, etc., etc., que encara que sembli que siguin poca cosa, pesen molt. I això encara és cosa petita comparat amb el marge de benefici que té l'especulador o comerciant que si bé segons ells és sempre petit, no deixa d'ésser al menys de 10 a 15 cèntims per quilo, quan no és un ral o de dos rals.

Naturalment que totes les coses tenen el seu punt agre; també en tindria una federació i és per això que el seu Consell Directiu hauria d'ésser constituït per persones ben modernitzades amb els negocis i assessorades per persones tècniques per a procurar la manera de prevenir sempre els mals que puguessin presentar-se.

Per a constituir-la em sembla que només cal que ho vulguin uns quants sindicats, encarregar al Servei d'Acció Social Agrària de la Mancomunitat la redacció d'un reglament. Un cop constituïda la federació es cerca el personal necessari i sense voler anar de pressa, puix les coses fetes així surten sempre, si no malament, una mica desiguals, es comen-

AGROLYSINE, anticriptogàmic, bactericida general.
Específic en les malalties de la patata, cep, pomera, etcètera

ça a treballar i en pocs anys veureu com teniu una federació tan ben orientada en ço que es refereix a la venda de l'oli, com ho pugui estar el millor i més gran comerciant de la península.

Sindicats, no deixeu abandonats els vostres olis en mans d'altres; fer això és com si una família posa els seus fills a l'hospici; busqueu la manera de paternitzar els vostres productes donant-los el vostre nom i en català per a presentar-los directament al consumidor. Fent això, demés de treure'n vosaltres un major profit, garantitzareu al consumidor que menja oli d'oliva i fareu un bé a la nostra pàtria Catalunya perquè donareu a l'oli un nom català, cosa que per vergonya o egoisme no ha fet fins ara cap dels que es creuen haver conquistat els mercats mundials d'oli.

L. A. LAMARCA

Conclusions adoptades per la Conferència de la lluita contra la mosca de l'oliva

DURANT els dies 18 a 23 de juny, s'ha celebrat a Madrid una Conferència internacional per a tractar dels mitjans de lluita contra la mosca de l'oliva.

La transcendència que poden tenir els acords presos, ens indueixen a publicar les conclusions aprovades.

1.ª Creació d'associacions obligatòries entre els olivicultors per la defensa de llurs propietats contra la mosca de l'oliva.

2.ª És necessari de continuar els experiments de lluita artificial contra la mosca de l'oliva. Totes les experiències relatives en aquesta qüestió seran fetes durant tres o quatre anys seguits en els mateixos arbres, aplicant els mateixos mètodes i amb el control més rigorós a l'objecte de permetre la comparació dels resultats i l'apreciació de la valor de cadascun dels mètodes aplicats.

3.ª Els mètodes de les pulveritzacions amb substàncies tòxiques i sucrades i el mètode dels esquers tòxics localitzats, havent estat considerats com a eficaços en varis països, la Conferència considera que convé continuar les experiències en les dues direccions sense que per això s'hagin d'excloure totes aquelles que cada nació consideri útils de fer emprant altres mètodes de lluita.

4.ª Degut a la legislació variable de cada país en ço que es refereix a l'ús d'arsenicals en agricultura, la Conferència creu que s'han d'empendre noves experiències sobre l'empleu d'altres substàncies que no si-

guin els arsenicals solubles usats fins ara i en particular de l'arseniat diplumbic i d'altres productes tòxics contra la mosca de l'oliva.

6.ª La Conferència considera que els resultats de les experiències amb els detalls d'aplicació en els varis climes, es facin conèixer a l'Institut Internacional d'Agricultura de Roma, durant la primera meitat d'octubre de cada any. L'Institut deurà comunicar als països interessats els resultats obtinguts amb la major rapidesa possible.

7.ª Convé d'investigar si els mètodes emprats fins ara, i que es consideren eficaços per a combatre la mosca no són perillosos per les oliveres a causa del possible desenrotllament del negre i de la destrucció d'insectes útils com són els paràsits dels insectes perjudicials de l'olivera que com la mateixa mosca es nutreixen de matèries dolces.

8.ª Que els països olivícoles facin estudiar per tècnics seguint tots un pla comú, la biologia de la mosca i dels seus paràsits, insistint principalment en les condicions diferents del mitjà. La creació d'insectaris amb camps d'experiències és, des d'aquest aspecte, especialment recomanada.

9.ª La Conferència formula el vot que els governs dels països oliverers europeus recomanin als de l'Àfrica del Nord, de l'Índia i de l'Àfrica meridional i oriental que estudiïn la biologia de la mosca de l'oliva i dels seus paràsits en llurs regions.

10.ª Havent estat reconeguda a l'Àfrica del Nord l'existència del paràsit endofag de la mosca, l'Opus Concolor, la Conferència creu que deu fer-se un esforç en comú per intentar la seva aclimatació a Europa.

11.ª Havent estat reconeguda l'existència de paràsits eudofags i ectòfags de la mosca a l'Àfrica meridional, que té un clima anàleg al de l'Europa meridional, la Conferència creu que convé fer un esforç en comú per a introduir aquests paràsits a Europa.

12.ª La Conferència formula el vot que sigui creada una comissió permanent internacional de tècnics encarregada de l'estudi de les diverses qüestions referents a la mosca de l'oliva. Aquesta Comissió deurà reunir-se almenys un cop a l'any. La primera reunió tindrà lloc a l'Institut Internacional d'Agricultura de Roma. Cada reunió fixarà el lloc on es celebrarà la següent.

13.ª La Conferència recomana als diferents governs la creació, pels mitjans que els semblaran convenients, de la «Caixa de l'olivera» els cabals de la qual seran destinats particularment a combatre la mosca de l'olivera.

14.ª La Conferència formula el vot que els governs s'entenguin per unificar la legislació internacional per a facilitar l'adquisició i l'empleu

LYSINE (GREZA), gran desinfectant i desodoritzant instantani.

de les primeres matèries que són útils per a combatre la mosca de l'oliva i que poden ésser considerades com a perjudicials sigui a l'home sigui al bestiar.

15.ª La Conferència formula el vot que el fisc dongui facilitats pel comerç dels productes destinats a combatre la mosca de l'oliva.

16.ª La Conferència creu que molts ocells ajuden a la destrucció dels insectes i en particular dels insectes de l'oliva, i per això és necessari protegir-los judiciosament.

COMENTARIS

Els autocamions i els carros del vi

No digueu que un autocamió brut, pesant, amb el seu tuf de benzina tingui res de bonic! No digueu que un xòfer llantiós sigui gens representatiu!

En canvi, un carro d'aquells grossassos, amb la coberta de lona, amb el Sant Antoni de cuiro retallat al darrera, el seu mosso amb la xurriaca al coll menant un tir de cinc a sis mules ¡en feia de goig!

Demés, l'autocamió es cosa de tot arreu. Un carro d'aqueixos de que parlo ens semblava cosa ben nostra.

Maí un esferèit xofer amb el seu auto no ens oferirà una mostreta de literatura rural tendra com aquesta:

Descarregava vi a una taberna de Tarragona un carro que després d'estar aculat a l'acera de la casa amb la mula de vares, els demés animals amantaven tota l'amplada del carrer.

Tot i estant enfeinat amb la descàrrega el carreter, amo del carro, pogué veure com una noia tota escotorida passava per entre els animals.

—Noia et faran mal — digué el carreter tot afectuós.

—No em fan por — contestà ella tota resolta.

—Aquesta noia m'agradaria pel gènit — digué el carreter als que l'ajudaven a descarregar. — I aleshores es gira altra volta a la noia:

—Et vols llançar a perdre?, — féu tot manyac.

—Tant m'estimaria ara com tot seguit — replicà ella tot somrient.

I el xicot que no n'esperava d'altre, deixà els bots i el carro i anà a topar a la noia... i efectivament, es casaren no gaire temps després.

Una discussió d'oportunitat

Dos amics del millorament del vi conversen i quiscun d'ells exposa el sistema que creu més convenient per a millorar la classe de vi.

Un reclama la *chaptalisació*—addició de sucre al most en l'hora de vinificar per a remuntar la riquesa alcohòlica.

L'altre vol l'*encabessat* a base de l'alcohol purament vínic.

Un oient em reclama parer, i és el que transcriu. Raó cap dels dos en té. Bon vi no suposa graduació alcohòlica, sinó equilibri i frescor i

aroma. Però si trobant-nos en cas de votar haguéssim de declarar-nos per un o altre dels dos termes, primer acudiríem a l'*encabessament* que a la *chaptalisació*, i això per la senzilla raó de que amb el primer medj som a reduir volums de vi no aprofitable pel consum i utilitzaríem un recurs propi provinent del vi, en tant que amb l'addició de sucre ens valdríem d'un recurs estrany al vi i que, demés allargaria la producció.

L'origen de la discussió prové d'oblidar que vinificació és enemiga de tràfiques, i, sobretot, de que estem massa temps fa embadalits amb això del grau alcohòlic alt, que és estat l'embolic de cordes entre bons productors i el comerç.

Un bon balanç

El Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Verges ha tancat el darrer any econòmic amb el següent balanç :

ACTIU

Existència en Caixa en 31 de desembre ...	1,948'04
Préstecs deguts pels socis	56,789'20
Existències en magatzem	754'00
Màquines i impresos	1,502'88
	<hr/>
	60,994'12

PASSIU

Saldo a favor dels imponents	57,956'76
Capital social	3,037'36
	<hr/>
	60,994'12

Durant l'any s'han atorgat 90 préstecs d'import total 39,077 pessetes i se n'han cobrat 84 per valor de 37,885, quedant-ne pendants 104 pel valor apuntat de 56,789'20 pessetes.

Molt bé pels bons feiners.

Les formigues i el pugó

Solen pensar els pagesos que el pugó que apareix en els arbres, en el presseguer sobretot, sigui degut a la formiga. La formiga, diuen, produeix el pugó. En veritat en lloc de produeix usen una expressió molt més gràfica que no es pot posar en lletres de motllo.

Aquesta opinió no és exacta. La formiga és insecte i el pugó n'és un altre.

De la mateixa manera que d'una vaca no en pot sortir un cavall,

AGROLYSINE, anticriptogàmic, bactericida general.
Específic en les malalties de la patata, cep, pomera, etcètera

d'una formiga no en pot sortir un pugó. La formiga en reproduir-se dona formigues i el pugó, pugons.

Però entre formiga i pugó existeixen relacions íntimes i amigables que són les que han originat la falsa creença dels pagesos.

El pugó produeix uns excrements dolços que són els que embruten els arbres invadits i els fan enganxadiços. Les formigues, que són llaminesres com tots els insectes i serveixin d'exemple les mosques, van als arbres atacats de pugó en cerca d'aquest suc dolç. No hi van pas per res més. Arbre amb pugó és arbre on van les formigues i les mosques i altres insectes per nutrir-se.

Però les formigues defensen el pugó dels seus enemics. Algunes marietes es mengen àvidament el pugó i les formigues, aleshores, combaten les marietes i no les deixen acostar als pugons per temor que destrueixin ço que podríem dir llur restaurant.

Les formigues, doncs, tenen establert amb el pugó una mena d'associació: jo et defensaré i tu em donaràs suc dolç.

Contra les rates

Fan tant de mal les rates, que volem fer conèixer als llegidors un remei que ara es recòmana a França on ha estat aplicat amb èxit.

Es comença per acostumar les rates a anar a un lloc determinat. Això és fàcil. N'hi ha prou amb posar per tres o quatre dies seguits, en un mateix lloc, un aliment que els agradi força. Les rates, aleshores, en sortir en cerca d'aliment es dirigeixen primer que tot allí on l'experiència els hi ensenya que troben amb abundància coses bones.

Quan això s'ha aconseguit, es pot iniciar la lluita.

Cent grams de carbonat de barium, que és soluble en els suc digestius, es barregen amb cent grams de farina i amb cinc o sis gotes d'oli d'anís. S'empasta amb un xic de greix i es fan píndoles del tamany d'una avellana. Per estalviar-se feina es pot prescindir de fer l'empastament amb greix, emprant la farina enverinada, tota sola.

Les píndoles o la farina es posen en el lloc on s'ha acostumat a fer anar les rates les quals aniran a menjar l'esquer enverinat. Per a fer més ràpida i enèrgica l'acció convé posar al costat un recipient amb aigua perquè les rates puguin beure.

A puín preu es pagaran les prunes?

El pobre pagès que es decideix a conrear un fruit que no tingui abundosa sortida als mercats no guanya prou per a sustos. Tan aviat el malencoren dient-li que enguany els fruits no valdran a quasi cap preu, com s'anima un xic pensant que en treurà la primera pesseta.

Aisladament el pobre pagès està a disposició o és joguina de les variacions del mercat com el panell d'un campanar. Ell no llegeix, ell no consulta en bones fonts. Si li paguen molt bé diu: Oidà! No m'ho pensava! Si és un preu passador només, s'arronça d'espatlles i diu: Déu n'hi do! Més fruit haguéssim tingut! I si rep una garrotada forta, impensada, com tantes en sol rebre, aleshores es queixa de la trista condició del pagès i diu mal del govern o de qui li sembla, perquè no sap perquè els fruits no hagin de valer més diners.

Està clar, què sap ell!

Nó és com aquell altre pagès que hi veu més enllà del nas, al contrari de ço que passa amb tants de mils, al qual preguntàvem:

—A quin preu es pagaran les prunes?

—No ho sé pas, ni em preocupa el preu que puguin o vulguin pagar-les els compradors d'ací. Jo les meves prunes les remeto directament a París.

—Sí?

—I doncs, què?

Això vol dir que hi ha altres horitzons que l'estar-se creuat de braços, amics pagesos.

Com ens tracten els governs

L'Institut de Sant Isidre i els Consells provincials de Foment s'han dirigit al govern demanant-li que rectifiqui una pregona i incompreensible injustícia.

Amb els vells aranzels l'arseniat de sosa no era considerat com a producte farmacèutic i pagava poques pessetes de dret d'entrada. Això era natural. L'empleu, segurament més important de l'arseniat, no és en medicina sinó en agricultura on el seu ús s'extèn cada dia.

Però en els nous aranzels, on qui sap perquè, es reforma tot, l'arseniat de sosa és considerat producte farmacèutic i en lloc de les 5 ó 10 pessetes que abans pagava de dret, ara n'ha de pagar 300.

Ço que significa en la pràctica que haurem de renunciar a combatre els insectes.

INFORMACIÓ OLEÍCOLA

La paralització dels negocis persisteix i persistirà, perquè encara que s'acabi lo de Barcelona els nostres tenedors no es conformaran pas a donar els seus olis barats si no que intentaran resistir fins arribar a campanya nova. La baixa que està ja iniciada a Andalusia, pel motiu ja apuntat, no creiem que es faci sentir molt per ara, si no que els nostres olis els anirem sostenint, per la senzilla raó de que no n'hi ha gaire i a les nostres contrades no es presenta pas una bona collita, si no tot al contrari; de la manera que es presenta temem que l'any que vé no es podrà pas exportar un quilo d'oli d'Urgell, perquè tot lo que allí es produirà no bastarà pas pel seu consum.

Amb l'estranger, sobretot amb França i Itàlia, no cal pas que ens fem il·lusions, no hi podem treballar per dues raons, pel canvi massa baix i per la forta competència que cada dia ens fan els olis de granes.

El canvi fa que els olis surtin massa cars, i com ells, a casa seva i a les seves colònies hi tenen oli, el poden adquirir a millor preu que el

ZOOLYSINE, poderós desinfectant i agent terapèutic d'ús en Veterinària. Específic contra la Glossopeda, mal roig, còlera de l'aviram, etc.

nostre. Referent a qualitat, com a tot arreu, hi ha de tot, oli ben dolent i oli ben bo, així és que poden prescindir ben bé de nosaltres.

I després, les granes ens fan cada dia més la guerra, puix que presenten olis a més de la meitat del preu del d'oliva i contra això no ens queda altra solució que procurar produir barato.

Com a collites pròsperes, es presenten bastant bé a l'estranger; els francesos encara que tenen pocs olivers diuen que fa més de quinze anys que no n'han vist cap de més grossa (?).

L'Algèria té una bona mitja collita.

A Tunèsia, diuen que aquest any produiran més de cent milions de quilos.

I a Itàlia, no obstant que la seva collita passada va ésser grossa, confien tindre també més de mitja collita.

A Andalusia, ja ho hem dit altres dies, la collita serà esplèndida.

A Toledo, serà bona com feia anys que no l'hi veiem.

A Catalunya, sols hi ha una molt abundant florida a Reus, una mitja a Tortosa i quasi nulla a la part de Lleyda.

Els mercats consumidors continuen retrets com mai havien estat; als llocs de pesca tampoc donen senyals de vida, degut a que la pesca és cada dia més escassa i no queda ni un peix per a posar en conserva.

La paralització dels mercats, ha fet que qui es vegés obligat a vendre ho hagi fet en males condicions, per lo que els preus fets no ens poden pas servir de patró. No obstant en donarem uns quants per a que puguem servir d'orientació als nostres llegidors.

Els aragons s'han fet a 29 i 30 pessetes.

Els riberes, a 27 i 28 pessetes.

Els tortoses a 27 i 28 els de baixa acidesa i fins a 23 els d'alta.

Els urgells, entre 28 i 29 rals.

En els de Reus, no s'hi ha pas operat gens ni mica.

El mercat de Barcelona, ha continuat paralitzat, per lo que no es pot apuntar preus.

Per olis al sulfur, continuen com fins ara anant-se sostenint, però només sostenint, perquè l'estat de Barcelona ha contribuït bastant a que en els llocs productors s'hi anés aglomerant una mica d'existències.

LISINI ANDREU

NOTICIARI

En *Francesc Torrent Rius* propietari de Juneda i bon amic nostre ha inventat i patentat un pasteuritzador elèctric que pot servir també per la concentració de mostos, de llet, etc.

Per les notícies que tenim es tracta d'un aparell molt pràctic, de funcionament senzill i de cost relativament reduït.

— *En la darrera reunió general del Sindicat de Vinyaters de Valls*, es parlà de l'ampliació de tines amb les quals donar major capacitat al Celler Cooperatiu. L'assemblea aprovà les gestions que venia realitzant la Junta en aquest sentit.

— *Contra els olis d'Itàlia i Espanya.* A l'objecte d'afavorir el consum de manteca pròpia del país, la Societat Rural Argentina ha adreçat una comunicació al seu govern, incitant-lo a augmentar els drets d'importació sobre els olis que hi són portats d'Espanya y Itàlia.

— *El Consell Provincial de Foment de Girona* en sa darrera sessió prengué l'acord d'aprovar un dictàmen de D. J. M. Pi i Suñer sobre la injustícia que representa el Reial Decret d'en Besada de l'any 1918 no posant-se marge als ajuntaments per a gravar als propietaris forasters en el repartiment d'utilitats, ço que motivarà la repetició d'una instància cursada fa mesos pel mateix Consell deguda al vocal D. Jaume Rosich demanant que es fixi una limitació per altra part justíssima, davant l'abús que cometen molts ajuntaments.

— *La revista «Avenç Agrícola»* de Sant Sadurní de Noia que dirigeix Mossèn Josep M. Rovira, des del seu darrer número és esdevinguda organ de la «Unió de Vinyaters de Catalunya».

— *Els pòsits.* S'han fet públiques algunes contestes donades al qüestionari cursat pel ministeri del Treball sobre reglamentació dels Pòsits. En general sembla que es fa oposició a les innovacions que voldria fer-hi el Govern.

— *L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre* entre altres acords de sa darrera sessió, prengué en consideració una moció del soci corresponsal a La Garriga, don Frederic Wynn encaminada a que l'Institut fomenti a Catalunya els *Cercles de fermières* que amb tant d'èxit han iniciat el Cardenal Mercier i Monsenyor Paul de Vuyst, Director general d'Agricultura belga.

— *Les cooperatives agrícoles d'Alemanya,* tindran des d'ara personal idoni en els càrrecs renumerats, degut a que la Federació de Cooperatives agrícoles ha fundat varies institucions d'ensenyança apropiat.

Els hi ensenyen comptabilitat, administració de finques, assegurances agrícoles, legislació aplicable a les cooperatives i a la propietat rústica, tarifa de ferrocarrils i geografia comercial.

NOTES DEL DEPARTAMENT D'AGRICULTURA DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Els senyor Rendè, Cap del servei d'Acció Social agrària, està preparant un fullet sobre comptabilitat de Sindicats agrícoles, ha seguit la tramitació dels expedients dels sindicats de Terrassa i Sampedor introduint-hi algunes modificacions, i contestat diverses consultes d'Igualada Torredembara i Pont de Molins i atès visites de Sant Martí de Tous i Hostalets i Pierola.

El Professor d'Organografia animal i Zoologia de l'Escola Superior d'Agricultura don Francesc Garcia del Cid, amb autorització del Consell Permanent de la Mancomunitat va a la R. Escola d'Agricultura de Porcici a fer estudis de Zoologia i Entomologia Agrària, sota la direcció de l'eminent professor don Felip Silvestri.

AGROLYSINE - ZOOLYSINE - LYSINE
Laboratori: IZAGUIRRE Germans i C.^a-Dipufació, 251-Barcelona

El Consell Permanent de la Mancomunitat en vista de l'èxit assolit per la Direcció dels Serveis Tècnics d'Agricultura i el personal a les seves ordres integrat pel Cap del Servei de Terra Campa, don Josep Maria Soler i Coll, l'Ajudant de l'Institut de Mecànica aplicada agrícola, i altres dos empleats subalterns, el qual èxit constaten abastament les comunicacions de la premsa d'aquella regió i sengles comunicacions dels pobles afavorits, prengué l'acord de fer constar en acta la seva satisfacció.

Ha estat nomenat Ajudant interí del Servei de Terra Campa, l'enginyer agrícola don Ferran Balet i Benavent.

Pel Servei de Viticultura i Enologia s'han contestat consultes sobre conservació de vins, d'Odena; sobre antracnosis de Tàrrega, i demés, el Cap don Erasme M. D'Ymbert, ha acompanyat una comissió del Celler de Ripollet a visitar els Cellers Cooperatius de Lunel i Marsillargues (Herault) per a pendre dades sobre maquinària i comprar materials pel seu Celler, visitant després l'Exposició Agrícola de Languedoc, a Montpellier.

Els Serveis de Ramaderia de la Mancomunitat empendran una campanya de conferències en diversos pobles de les comarques vinyateres, per tal d'introduir i intensificar la cria o engrèix de conills, gallines, porcs, i altres animals, a l'objecte d'aminorar en lo possible la crisi que estan passant les susdites comarques.

Momentàniament han estat convidats a assenyalar dia i hora les següents poblacions del Priorat i Conca de Barbarà: Vilella, Gratallops, Torroja, Porrera, Montblanc, Barbarà, Pira, Sarreal, Rocafort de Queralt, Solivella, Vilavert, Vimbodí, Blancafort.

Són ja uns quatre cents els Municipis i Sindicats que han remès als Serveis de Ramaderia les fulles estadístiques del bestiar de peu rodó, les quals han de constituir la base d'estudi per l'assegurança dels animals de treball.

Es prega als Municipis i Sindicats que no hagin enviat encara la fulla estadística que ho facin tan aviat quan puguin per a poguer enllestir el projecte de segur general.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà gratuïtament i per torn rigorós, a totes les consultes que facin els llegidors.

Preguem als subscriptors que no es molestin si no reben ràpida resposta a llurs consultes. Contestem sempre per torn rigorós. Demés, de vegades, una consulta ens obliga a dirigir-nos a algun especialista, i això necessàriament endarrereix la resposta.

És qüestió de paciència. A tots contestarem immancablement.

F. E. L. CIUTAT.—Les seves gallines han deixat de fer ous, i ara perden les plomes? No se'n preocupi. Segurísimament es tracta d'una muda normal.—R. S.

P. P. BORGES BLANQUES.—Llegeixi el Comentari que parla de la manera de combatre les rates. Potser li anirà bé el mateix procediment per combatre els taups.

Contra aquests diuen que dóna bon resultat plantar unes quantes:

figueres infernals, unes 10 per hectàrea; els taups marxen de les terres on hi són plantades.

Els italians aconsellen de trencar en dos trossos uns quants grans de blat de moro i fer-los bollir en aigua en la qual per cada deu litres s'hi hagin tirat 100 grams d'arseniat de sosa. Aquests grans així enverinats es reparteixen prop dels forats dels taups.—R. S.

CALENDARI

de sembres i plantacions de les Hortalisses i Farratjes més generalitzats o cultivats a Catalunya

JULIOL I AGOST

HORTALISSES

Es sembra :

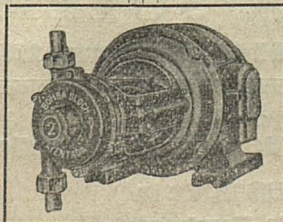
Bledes grogues o blanques. — Bledes morades per a hivern. — Bròquil blanc de Vich. — Bròquil de Quaresma o de Santa Eulària. — Bròquil de Nadal (en juliol). — Bròquil de Sant Isidro des d'agost). — Ceba blanca primerenca o francesa; d'en Campeny. — Col borratxona; de capdell o de soldat i demés de fulla llisa; de Milàn, grossa; molt grossa o francesa; verda, gitana; verda, retallada (per a fer brots). — Coliflor d'abril (en agost); de Quaresma; de Nadal (en juliol). — Colinap o Napicol. — Enciam escaroler d'istiu; escarxofet; llarc, blanc o romà. — Escarola doble, crespada; de cabell d'àngel. — Fasols tardans. — Julivert. — Nap llarg, blanc; llarg, negre; rodó, blanc; rodó, negre (des d'agost). — Pastanagas de taula. — Porros. — Ravanets mitjans; rodons. — Remolatxa de taula. — Serfull. — Xicoira.

FERRATGES

Es sembren :

Alfals. — Col geganta (per a fulles). — Melca, Meuca o Melcò. — Moresc (per a ferratge vert). — Naps grossos o de bou. — Pastanaga grossa. — Trèbol gros o Trèfula; anual o herba fe (des d'agost).

Per majors detalls dirigir-se a Fills de Nonell, Plaça de Santa Maria.—Barcelona.

AIGUA a qualsevulla alçada i en el caudal que es desitgi, pot obtenir-se còmoda, fàcil i econòmicament, adoptant una

BOMBA BLOCH

La única que no necessita engrassament :: La venen
* * * * tots els bons electricistes de Catalunya * * * *

JAUME CUIXART

CONSTRUCTOR

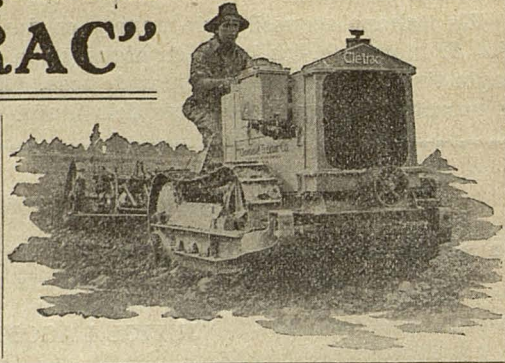
Oficines a Barcelona: Gran Via Laietana, 21, pral.
Sagunio, núm. 120 :: Telèfon B 140 :: Badalona

Tractors Agrícoles "CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes 12,000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats
Pessetes 6,000

Demaneu catàlegs i proves al representant general a Espanya:

Automóvil Saló

Trafalgar, 52

BARCELONA

SULFATADORA BACCHUS

ENSOFRADORES de motxilla
MÀNEGUES per a arbres, etc.

DEMANEU PREU I CATÀLEG

CONSTRUCTOR **C. CIVIL**

Alfonso XII, 66 - Telèfon 2217 G - BARCELONA

JOSEP SANTANA SOLER

Gran Via Laietana, 17 :: BARCELONA :: Apartat 226

Primeres matèries per adobs :: Arseniat de sosa i Cianuro sòdic

Venedor exclusiu del legítim LYSOL, de la casa Schülke & Mayr A. G., de Hamburg

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

PAPER

TANGLEFOOT

El millor per a matar mosques : Sense perill per a les persones : Desconfieu de totes les imitacions burdes que circulen pel mercat.

De venda en totes les drogueries

MORT
INSTANTÀNIA

Grant Novetat

PUCES, XINXES,
INSECTES, MOS-
QUES, OLORS DES-
AGRADABLES,
es destrueixen en
l'acte pulveritzant amb

PREVENTOL

: Sens tacar la roba :
DEMANI'S EN DROGUERIES

RAJOLS, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits), cairons, etc., deu vostè fabricar-los a màquina, a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment.

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a l'indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la **SECCIÓ A** de la casa

VDA. J. F. VILLALTA, S. EN C.

BARCELONA

Oficines:
Nou Sant Francisco, 28

Apartat correus n.º 65
Telèfon 588

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

CASA METZGER, S. A.

Casa central:
Passelg de Gràcia, 76

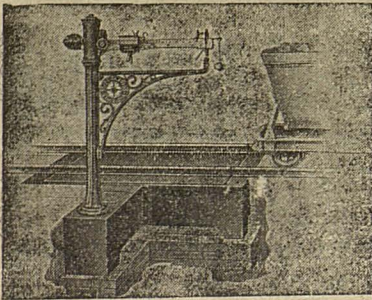
Telèfon: A 1944
Apartat 225

BARCELONA

Sucursals: MADRID — SEVILLA — VALÈNCIA — BILBAO

Instal·lacions completes de tota classe de Laboratoris
Balances "SARTORIUS" :: Microscopis "REICHERT"
Porcellana fina resistent al foc :: Vidre Jena i corrent
Aparells per a tota classe d'anàlisi de vins, "SALLERON",
"MALLIGAND", etc. :: Estoigs portàtils per a anàlisi d'olis
Aparells "GERBER" per a anàlisi i higiene de la llet
Estoigs portàtils per a analitzar RÀPIDAMENT la llet,
APROPIATS PER A VETERINARIS

Grans existències en material de
CIRURGIA I VETERINÀRIA

BÀSCULES ARISÓ

SANS, 12 : BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats,
magatzems d'olis i vins i indústries, per
llur duració, seguretat i exactitud.

Caixes d'acer per a guardar valors

per a obrir amb clau i sense clau.

Bàscula model 253 per a pesar vagonetes
Demani dibuixos i preus a

ARISÓ : Sans, 12 : BARCELONA

VITTORIO SERRA

CALLE VILADOMAT, 126 - Teléfono 937 H.

Drogues i Productes químics
Productes enològics, especialitat
en colors inofensius per a vi
Sofre importació directa d'Itàlia

Representant general i depo-
sitaris dels Productes insecti-
cides Anticriptogàmics de la

Societat Elèctrica i Electroquímica del "Caffaro" :: Seu a Milà (Itàlia)

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Material per
a combatre
les malalties
de les Vinyes,
Hortes y Frui-
:: :: terars

Petits i grans apa-
rells pulveritza-
dors, estalvia-
dors de jornals:

MURATORI, a espatlla, des de 2 litres. — CIVETTE, a llom de cavalle-
ries (a bast). — FUTUR, de carro, automotriu. — Dipòsits de coure
martellat. — Xassis d'acer, ben construïts, amb garantia d'acabat i treball.

Fan molta i bona feina. — Permeten fer els tractaments amb oportunitat i bé. — Referèn-
cies de 500 que treballen ja a Espanya. — Demanin-se Catàlegs a

Establiments Vitícoles P. CASELLAS

Méndez Núñez, 4, principal - BARCELONA - Apartat 262

URALITA

per a cobertes i per a recobriments

Tuberia : Dipòsits per aigua

SOSTRES D'URALITA

per a emprar en la LLUITA CONTRA LA MOSCA DE L'OLIVA,
segons el sistema del professor LOTRIONTE :: Els SOSTRES de
URALITA són inoxidables, lleugers, de duració indefinida i no tenen
competidor :: Els SOSTRES d'URALITA són fabricats amb *amiant*
i *ciment* exclusivament :: Els SOSTRES d'URALITA han sigut em-
pleats, per consell dels senyors *Tècnics* de la Mancomunitat de Cata-
lunya i del de varis Consells Provincials de Foment catalans, amb
èxit satisfactori.

Demaneu prospectes i preus a **URALITA, S. A.**

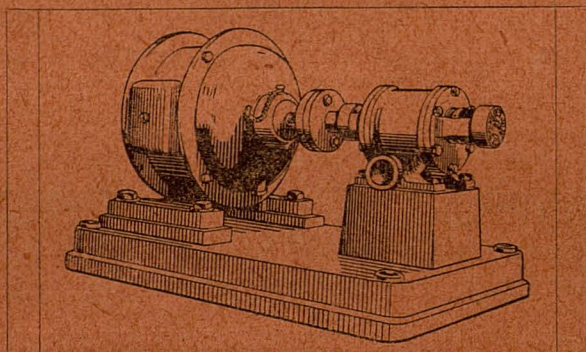
MADRID :: VALÈNCIA :: SEVILLA :: LLEYDA :: SALAMANCA :: TOLEDO

CENTRAL: BARCELONA, Plaça A. Lùpez, 15 - Telèfons 1644 A. i 848 A.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

BOMBA HIDRÀULICA CARRERAS

SISTEMA PATENTAT

*Trasbalsa vins i olis sense alterar llur natu-
ralesa : Eleva aigua a qualsevol alçada
Consum la meitat de força que qualsevol altre
sistema : Suporta elevades temperatures dels
————— líquids —————*

**Duració indefinida : Garantia illi-
mitada : Nombroses referències**

Carreras y Permanyer

Corts, 462 Telèfon 888 H. BARCELONA